

Sygn. akt I CSK 2724/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa H. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko P. spółce akcyjnej w D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 listopada 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt I AGa 101/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.100 zł
(osiem tysięcy sto złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie oddalił apelację pozwanego P. S.A. w D. od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 31 lipca 2020 r.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 379 § 1 k.s.h. poprzez niewłaściwe zastosowanie,

W ramach naruszonych przepisów postępowania cywilnego skarżący wskazał art. 224 § 1 k.p.c., art. 236 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 299 k.p.c., art. 385 w zw. z art. 378 § 1 zd. 1 k.p.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 512 k.c. poprzez

niewłaściwe zastosowanie, art. 563 k.c. w zw. z art. 560 § 1 k.c. i art. 561 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w całości i przekazanie sprawy ternu Sądowi do ponownego rozpoznania w całości oraz o rozpoznanie niniejszej skargi kasacyjnej na rozprawie. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwanego powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania względnie, w przypadku przyjęcia skargi do rozpoznania, o oddalenie skargi oraz o zasądzenie na rzecz powódki od pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego ustalonych wedle norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego P. S.A. w D. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 30 listopada 2021 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, iż w sprawie występuje istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do pytań:

Czy Rada Nadzorcza w rozumieniu art. 379 § 1 k.s.h. może działać przez pełnomocnika wybranego spoza swojego grona, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez członka Rady Nadzorczej? Jeśli tak to czy w takim wypadku konieczna jest stosowana uchwała Rady Nadzorczej?

Jednocześnie powód powołał się oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, wskazując, iż jego zdaniem Sąd Apelacyjny błędnie rozstrzygnął kwestie podniesione przez niego w ramach istotnych zagadnień prawnych przywołanych w przedmiotowej skardze kasacyjnej.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z 24 maja 2016 r., I CSK 666/15). Skarżący formułując przytoczone pytania jako zagadnienia prawne nie spełnił powyższych wymagań, bowiem ograniczył się jedynie do ich sformułowania i nie zawarł w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pogłębionego wyводу prawnego, w którym

przedstawiałby argumenty na rzecz możliwości różnych ocen przedstawionych kwestii.

Ponadto należy podkreślić, że w judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, iż dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, z 18 września 2012 r., II CSK 179/12 i z 13 marca 2017 r., I CSK 596/16). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Poza tym trzeba podkreślić, iż jeżeli w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne, od którego rozstrzygnięcia zależy wydanie prawidłowego orzeczenia co do istoty sprawy, to z natury rzeczy ewentualny błąd orzeczniczy popełniony przez Sąd drugiej instancji nie może mieć charakteru oczywistego i podstawowego. Skarga kasacyjna nie może być, z kolei, uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałoby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa tak duże wątpliwości, iż konieczne jest ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego

w tej sprawie zagadnienia prawnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2022 r., I USK 351/21).

Z tych wszystkich względów należało uznać, iż wniesiona skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona i odmówić przyjęcia jej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ K.P.C..

[as
at]